

nemgribende, som dette Varmeanlæg medførte, en Ting, som han ikke havde tænkt paa, og som jeg ikke synes, man kan forlange, at han skulde have tænkt paa, første Gang han gjorde Overslag, især da han ikke havde tænkt paa at tage Hensyn til dette Varmeanlæg, som efter al Sandsynlighed ikke vilde blive til noget. Det er disse Flytningsomkostninger, der beløbe sig til omtrent 30,000 Kr. Jeg mener, det ikke kan kaldes en Fejl. Jeg mener absolut, at man paa dette Punkt maa have ham fuldstændig undskyldt. Angaaende de 43,000 Kr. mener jeg stadig, at han her har begaaet en Fejl, men en undskyldelig Fejl, paa Grund af det Grundlag, han har haft at udarbejde Overslag paa, og den Opgave, man har stillet ham.

Jeg sagde, at jeg kunde ikke forstaa, at man gik saa strengt til Værks, uden at der laa noget andet bag ved. Den højtærede Minister svarede, at der laa ikke noget andet bag ved. Hvis han dermed sigter til noget personligt, vil jeg sige, at det har jeg heller ikke ment, da jeg ikke ved noget derom. Jeg brugte Ordet: det juridiske Bureaucrati, og jeg tror at have sigtet med nogen Ret til dette, netop fordi jeg mener, saaledes som jeg forklarede i Eftermiddag og derfor ikke skal gentage nu, da det er overflødigt, at det juridiske Bureaucrati — jeg mener Kommissionen og dens Formand, som er den samme Embedsmand, der har med disse Sagers Gennemførelse at gøre — ikke har villet erkende, at man har et Medansvar. Det har man dækket sig for. Det er aldeles ubestrideligt, det fremgaar tydeligt af det, jeg sagde i Eftermiddags. Jeg mener ogsaa, at det i Virkeligheden er det centrale i Sagen, at man har stillet Opgaven paa en ejendommelig Maade. Man har stillet den saaledes, at man har paataget sig — jeg mener den af Jurister bestaaende Kommission — selv at samle dette Arbejde. Man har fra Administrationens Side begaaet den Fejl at nedsætte en saadan Kommission, hvor der ikke var 1, 2 eller 3 Teknikere, der kunde have hørt, hvorledes disse Ting kom frem Skridt for Skridt, og fulgt dem. Nu have Teknikere kun været tilkaldte og faaet deres Besked, de have ikke deltaget i Arbejdet og ikke deltaget i Ledelsen. Man kan med Rette sige, at der er begaaet en Fejl ved denne Kommissions Sammensætning, naar den som sagt er kommen til at bestaa af lutter administrative juridiske Embedsmænd, og disse ogsaa have med Udførelsen at gøre.

Det er da ret naturligt og menneskeligt, at disse Mennesker ikke ville i Breschen.

Saaledes mener jeg, at de Undskyldninger, der kunne være fremførte her for Clemmensen, ikke ere blevne fremførte, og jeg fastholder, at det kan man se af forskellige Ting, ogsaa af de Bemærkninger i Finanslovforslaget, som jeg fremførte i Eftermiddag. Man har kunnet se, at man har villet vælte hele Skylden over paa Clemmensen og ikke tage den Del af den, som med rette faldt paa Embedsmændene. Derfor har jeg, samtidig med at indrømme Clemmensens Fejl, ogsaa fremhævet de Momenter, der i Virkeligheden lægge den delvise Skyld over paa andre. Det er jo saadan, at naar et af vore Børn gaar hen og slaar en kostbar Vase i Stykker, og Barnet kommer og siger: Jeg er forfærdelig ked af det, jeg ved, det gør jer ondt, at jeg har slaaet den Vase i Stykker, saa straffer man ikke Barnet. Men naar Barnet har ladet som ingen Ting og stillet Vasen op igen, og en anden saa kommer til at støde til Vasen, og det viser sig, at den har været slaaet i Stykker, og man opdager, hvem der har gjort det, bliver man ked af det, og saa paataler man det. I Virkeligheden tror jeg nok, at man kan sige, at der fra Administrationens Side er gjort Forsøg paa at stille Vasen op igen. Jeg haaber alligevel, at det er lykkedes at kunne paavise til Fordel for Clemmensen, at Postelinet var gaaet i Stykker.

Birch: Naar jeg, der personlig ikke kender det mindste til Arkitekt Clemmensen og ikke har kendt Enkelthederne i denne Sag, før end jeg har hørt dem her i Dag, tager Ordet, er det for, at der ogsaa fra den højtærede Ministers Venners Side kan lyde en Stemme, der beder ham om, at denne Afskedigelse ikke maa være det sidste Ord i den Clemmensenske Sag, men at der maa ske et eller andet, der kan mildne Sagen noget for den saa haardt ramte Mand. Min borgerlige Virksomhed har i en lang Række af Aar ført mig i Forbindelse med Landets Ingeniører og Arkitekter. Og fra jeg var ganske ung, har det slaaet mig, hvilket uhyre Ansvar disse Mænd arbejde under i Forhold til de Livsvilkkaar, man bød dem for deres Arbejde. Det er Folk, der tumle med Millioner Aar ud og Aar ind, og det maa tages i Betragtning, naar der endelig sker en Fejl som den, der her er sket for tidligere Bygningsinspektør Clemmensen. Naar her er Tale om f. Eks. en Fejl paa 50,000 eller